

Publicerad 2015-02-07 10:00 av Onnahed

SLUT

Det är märkligt det där, hur något som verkar livsfarligt och fruktansvärt plötsligt blir okej. Det är konstigt hur vi bygger upp ångest för tillfällen som sedan inte känns så hemska. Att förbereda sig för slutet mitt i ett känslokaos var chockerande, men kanske var det rädslan för ensamheten snarare än slutet med dig som skrämde mig mest.

Trots allt, trots att jag hyser omtanke till dig, så har jag baktalat och ljugit, bedragit och föraktat. Det är så märkligt det där, hur jag inte ville att det skulle ta slut trots att vi inte fungerade. Att tvivla på att älska, att tvivla på den andre, det var ju dags att lämna oss. Men mitt i ett känslokaos kändes det som min undergång, jag ville inte förlora dig.

Det är så märkligt det där, hur inte en tår fälldes, hur vi log och lättades. Det var slut, men min undergång kändes längre bort än någonsin. Det var ju dags att lämna oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Onnahed med Poeter.se id #49424 innehar upphovsrätten